

200704731/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/47527 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juni 2007, verzonden op 11 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de tweede en de vierde grief is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de eerste grief wordt geklaagd dat – samengevat weergegeven - de rechtbank ten onrechte de erkenning van appellante als vluchteling door de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (hierna: de UNHCR) op grond van de Conventie betreffende de specifieke aspecten van vluchtelingproblemen in Afrika van 10 september 1969 van de Organisatie van Afrikaanse Eenheid (hierna: de OAU Conventie) niet bepalend heeft geacht voor de vraag of de gevraagde vergunning dient te worden verleend.

2.2.1. De rechtbank heeft overwogen dat in hoofdstuk C1/4.2.13 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover ten tijde en hier van belang, het volgende is opgenomen: "Op basis van artikel 35 van het Vluchtelingenverdrag werkt Nederland samen met de UNHCR op het terrein van de (lees: het) vluchtelingenbeleid. De verplichting van artikel 35 van het Verdrag behelst geen plicht om de UNHCR-standpunten te volgen. Nederland heeft een eigen bevoegdheid inzake de statusbepaling en de beslissing of een verblijfsvergunning wordt verleend. Indien de vreemdeling reeds door de UNHCR als vluchteling is erkend, wordt bezien of deze erkenning categoriaal of individueel heeft plaatsgevonden en in hoeverre de situatie in het land van herkomst inmiddels is gewijzigd".

Voorts heeft de rechtbank overwogen dat niet in geschil is dat de erkenning van appellante als vluchteling in Kenia categoriaal van aard was wegens de algemene onveiligheid in het oostelijk deel van Congo, inclusief Bukavu waar appellante vandaan komt, en dat gelet hierop en op het gestelde in de Vc 2000 hierover de minister derhalve een eigen bevoegdheid had waar het gaat om de beoordeling van het asielrelaas en eventueel daaruit voortvloeiend recht op vergunningverlening.

2.2.2. Hetgeen de rechtbank heeft overwogen is juist. De in de grief opgeworpen, niet nader onderbouwde stelling dat de erkenning onder de OAU Conventie slechts onder bijzondere omstandigheden terzijde dient te worden geschoven, vindt geen steun in het recht.

De grief faalt.

2.2.3. In de derde grief wordt geklaagd dat de rechtbank ten onrechte geen oordeel heeft gegeven over de vraag of appellante in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de grond genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.2.4. In de beroepsgronden van 31 oktober 2006 is – onder meer - aangevoerd dat appellante als gevolg van haar ervaringen in het land van herkomst medische en psychische klachten ondervindt en dat zij daarom van mening is dat zij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op de c-grond. De rechtbank is op deze beroepsgrond niet ingegaan.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 5 september 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die na hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.4. In beroep heeft appellante aangevoerd dat zij van mening is dat zij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij problemen heeft gehad in het land van herkomst, waardoor zij medische klachten heeft ondervonden, en dat zij als gevolg van deze ervaringen tevens psychische klachten ondervindt.

2.4.1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van de minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.4.2. De minister heeft zich op het standpunt gesteld dat appellante toerekenbaar tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de essentie van haar relaas en dat daardoor het relaas niet geloofwaardig is. Gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van de grieven is overwogen, heeft de minister zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. Hieruit vloeit

voort dat niet aannemelijk is gemaakt dat de bedoelde medische en psychische klachten verband houden met de gestelde redenen van appellantes vertrek uit het land van herkomst, nog daargelaten dat deze klachten niet nader zijn onderbouwd.

2.5. Het inleidende beroep dient ongegrond te worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 juni 2007 in zaak no. AWB 06/47527;
- III. verklaart het door appellante bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. C.J.M. Schuyt, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

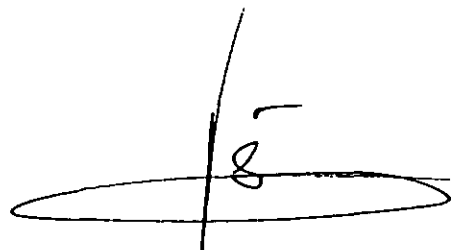
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

210.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/47527

Datum uitspraak: 6 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Kongolese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. B.J. Manspeaker,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 5 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 19 april 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 29 september 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 april 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres het volgende, zakelijk weergegeven, naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit Democratische Republiek Congo (DRC), daar woonde zij eerst in het klooster bij de broeders en zij is later bij haar broer gaan wonen. In 2003, ongeveer een maand nadat eiseres bij haar broer is gaan wonen, is haar broer vermoord. Eiseres was op dat moment niet thuis. Toen zij thuiskwam om enkele dingen te regelen is zij opgepakt en naar een huis gebracht waar de leider van het Mayi Mayi leger, genaamd Nguza Mabe haar opwachtte. Nguza Mabe wilde eiseres als echtgenote en toen zij dit weigerde heeft hij haar gevangen genomen en meerdere malen verkracht. De broeders uit het klooster hebben de soldaten omgekocht zodat eiseres kon vluchten en eind 2003 naar Kenia kon vertrekken. In Kenia heeft eiseres bij de UNHCR bescherming gevraagd en is zij toegelaten als vluchteling op grond van het Verdrag inzake de Specifieke Aspecten van Vluchtelingenproblemen in Afrika van 1969 behorend tot het UNHCR-mandaat (hierna: de OAU Conventie van 1969). Op een dag kwam eiseres in Kenia twee mannen tegen die haar herkenden, eiseres moest in een auto stappen en toen zij dit weigerde is zij geslagen. Toen ze eind 2004 weer twee mannen tegenkwam die haar herkenden is zij teruggegaan naar de DRC. Daar is zij weer opgepakt en vastgezet. Eiseres is wederom enkele malen door Nguza Mabe en enkele andere mannen van de Mayi Mayi verkracht. De broeders hebben eiseres weer kunnen helpen te vluchten. Eiseres heeft in april 2005 haar land verlaten en is op 19 april 2005 in Nederland opgepakt. Eiseres vreest bij terugkeer te worden vermoord door de soldaten van de Mayi Mayi. Zij is door hen veelvuldig verkracht en mishandeld en zij willen haar vermoorden zodat zij geen getuigenis kan afleggen over hun wandaden.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiseres vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dientengevolge haar relaas en de vrees voor vervolging niet geloofwaardig zijn.

4. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en heeft daartoe, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij in de DRC gegronde vrees heeft voor vervolging en bij terugkeer een reëel risico loopt om te worden behandeld in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser heeft binnen haar vermogen consistent verklaard. Vanwege medische klachten en psychische problemen die zijn ontstaan door de problemen in het land van herkomst zijn eventuele discrepanties in de verklaringen van eiseres verschoonbaar. Gelet op de chronologische volgorde moet er voor worden gehouden dat de problemen van eiseres in de DRC in 2002 hebben plaatsgevonden en dat eiseres zich een jaar heeft vergist. Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat zij tijdens haar verblijf in Kenia als vluchteling is erkend op grond de OAU Conventie van 1969, en dat verweerder daarom gehouden is haar in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Ten slotte beroept eiseres zich op de categoriale bescherming die geldt voor de bevolkingsgroep Banyamulenge. Eiseres behoort weliswaar niet tot deze bevolkingsgroep maar wordt door de Mayi Mayi wel als zondanig beschouwd.

De rechtbank overweegt als volgt.

5. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld de omstandigheid dat eiseres in Kenia is erkend als vluchteling op grond van de OAU Conventie van 1969 betekent dat zij in het bezit moet worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

6. In hoofdstuk C1/4.2.13 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) is voor zover van belang, het volgende opgenomen. "Op basis van artikel 35 van het Vluchtelingenverdrag werkt Nederland samen met de UNHCR op het terrein van de vluchtelingenbeleid. De verplichting van artikel 35 van het Verdrag behelst geen plicht om de UNHCR-standpunten te volgen. Nederland heeft een eigen bevoegdheid inzake de statusbepaling en de beslissing of een verblijfsvergunning wordt verleend. Indien de vreemdeling reeds door de UNHCR als vluchteling is erkend, wordt bezien of deze erkenning categoriaal of individueel heeft plaatsgevonden en in hoeverre de situatie in het land van herkomst inmiddels is gewijzigd".

7. Niet in geschil is dat de erkenning van eiseres als vluchteling in Kenia categoriaal van aard was wegens de algemene onveiligheid in het oostelijk deel van Congo, inclusief waar eiseres vandaan komt. Gelet hierop en op het gestelde in de Vc 2000 hierover heeft verweerder derhalve een eigen bevoegdheid waar het gaat om de beoordeling van het asielrelaas en eventueel daaruit voortvloeiend recht op vergunningverlening.

8. De rechtbank ziet zich vervolgens gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongelooftwaardig is.

9. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

10. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten behoort tot de verantwoordelijkheid van verweerder, die beoordeling kan slechts terughoudend door de rechtbank worden getoetst.

11. Daarentegen heeft verweerder zich gelet op de gedingstukken, waaronder de rapporten van gehoor en de daarin opgenomen verklaringen van eiseres, wel in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van eiseres die zij heeft afgelegd in Kenia en de verklaringen die zij heeft afgelegd bij verweerder tegenstrijdig zijn en dat daardoor haar relaas niet geloofwaardig is. Zo heeft eiseres bij haar komst naar Nederland verklaard dat al haar familieleden in de DRC wonen terwijl twee van haar broers met hun familie in Kenia wonen en zij ook enige tijd bij een van haar broers in Kenia heeft verbleven. Verder heeft eiseres bij de UNHCR in Kenia verklaard dat zij in gevaar was omdat haar broer als getuige optrad tegen een persoon die beschuldigd werd van 'hervestingsfraude' en daar uiteindelijk ook voor veroordeeld werd. Terwijl eiseres bij verweerder heeft verklaard problemen te hebben ondervonden van de zijde van de Mayi Mayi. Van enige problemen die eiseres heeft ondervonden omdat haar broer getuige was, heeft eiseres geen gewaag gemaakt. Voorts heeft eiseres niet onderbouwd of aannemelijk heeft weten te maken dat zij vanuit Kenia is teruggekeerd naar haar land van herkomst en daar opnieuw problemen zou hebben ondervonden zoals door haar gesteld.

12. Door eiseres wordt niet bestreden dat de verklaringen die zij heeft afgelegd in Kenia afwijken van de verklaringen die zij heeft afgelegd in Nederland.

De reden die eiseres opgeeft voor deze verschillen in haar verklaringen, namelijk haar psychische en lichamelijke problemen waardoor zij vergeetachtig is, heeft verweerder als onvoldoende onderbouwd door middel van medische verklaringen van de hand kunnen wijzen.

13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 aanwezig hoeven achten.

14. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat zij recht heeft op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, omdat voor de bevolkingsgroep der Banyamulenge een categoriaal beschermingsbeleid geldt en zij wordt beschouwd te behoren tot deze bevolkingsgroep, wordt het volgende overwogen.

15. Nu verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is, heeft verweerder evenmin aanleiding hoeven zien om eiseres in het bezit te stellen van verblijfsvergunning asiel op grond van het categoriaal beschermingsbeleid. Immers alleen de Mayi Mayi beschouwden eiseres als behorende tot deze bevolkingsgroep en juist de problemen die eiseres zou hebben ondervonden van deze zijde worden ongeloofwaardig geacht.

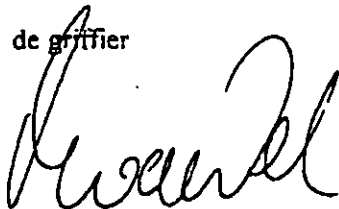
16.. Gelet op voorgaande is het beroep derhalve ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 6 juni 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier



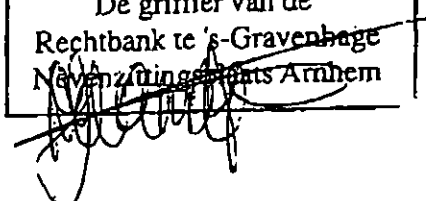
de rechter



VERZONDEN OP

11 JUN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Navenzittingssituatie Arnhem



Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker

Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht
Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 JUL 2007 ✓	
ZAAKNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD DO:	519:

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

betreft: / IND Zevenaar Asiel
onze ref: 20070260 / ar
uw.ref: 0504.19.0112

2533-A

datum: 9 juli 2007

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Asiel

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam	
voornamen	
geboortedatum	
nationaliteit	Kongolees (Congo-Brazzaville)
geslacht	V
woon- of verblijfplaats	AZC Rijsburgerweg 124, 2333 AG LEIDEN

Van:

naam gemachtigde	B.J. Manspeaker
volmacht	De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
plaats van vestiging	Dordrecht
correspondentieadres	Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
telefoonnummer	078 614 50 16
faxnummer	078 614 55 25
Overige gegevens:	
IND-nummer	0504.19.0112
CRV-nummer	
IND-district	IND Zevenaar Asiel
datum bekendmaking uitspraak	11 juni 2007
omschrijving uitspraak	Beroep ongegrond verklaard.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder een eigen bevoegdheid heeft waar het gaat om de beoordeling van het asielrelaas en eventueel daaruit voortvloeiend recht op vergunningverlening (r.o. 7).

Hierbij heeft de rechtbank een onjuist toetsingskader gebruikt door in r.o. 6 te vermelden dat 'Hoofdstuk C1/4.2.13 van de Vreemdelingen-circulaire' van belang zou zijn. De erkenning onder de OAU-conventie van 1969 dient gevolgd te worden, dan wel slechts onder bijzondere omstandigheden terzijde te worden geschoven.

Betrokkene is van mening dat verweerder deze bijzondere omstandigheden niet heeft gesteld, noch voldoende heeft gemotiveerd en zorgvuldig onderzocht.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat het standpunt van verweerder, dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is, gevolgd moet worden.

Naar het oordeel van betrokkene had de rechtbank niet tot de conclusie mogen komen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van betrokkene tegenstrijdig zijn en niet geloofwaardig zouden zijn. Betrokkene heeft immers een plausibele en aannemelijke verklaring afgelegd terzake deze beweerdelijke tegenstrijdigheden. Met deze verklaringen van betrokkene is noch door verweerder noch door de rechtbank rekening gehouden.

Clïente blijft van mening dat haar asielrelaas geloofwaardig is en dat zij vanwege haar gestelde moeilijkheden, problemen ondervindt van de autoriteiten in het land van herkomst.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank besloten dat er geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van art. 29, eerste lid, aanhef en onder a en b aanwezig is en heeft de rechtbank geen oordeel gegeven omtrent de verlening van een verblijfsvergunning op grond van art. 29, eerste lid, aanhef onder c van de Vw 2000.

Hierdoor heeft de rechtbank niet op grondslag van het beroep uitspraak gedaan.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank het standpunt van verweerder gevolgd dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van art. 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000.

Naar de mening van cliënte heeft zij een geloofwaardig asielrelaas gedaan, waarbij door haar eveneens is aangegeven dat zij behoort tot de bevolkingsgroep van de Banyamulenge en dat deze groep bijzondere aandacht verdient.

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep op het categoriaal beschermingsbeleid individueel beoordeeld, zoals verweerder heeft gedaan. Het categoriaal beschermingsbeleid is immers van toepassing op de gehele bevolkingsgroep, ongeacht de individuele omstandigheden. Dit is ook tot uiting gekomen in de recente uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak van 11 januari 2007, nr. 1948/04, gepubliceerd in JV 2007, nummer 30.

REDENEN WAAROM wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en het besluit van de IND te vernietigen, onder bepaling dat de IND een nieuw besluit dient te nemen, onder veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instantiën.

Dordrecht, 9 juli 2007.

B.J. Manspeaker.
